

Mücadele Destanı Yazanlara Bin Selam

Bilgisayar Mühendisi **Ali DEĞİRMENCİ**
admenci@gmail.com

Gökyüzünü kaplayan "o kara dumana" aşağıdan bakıyorken, arkasında, güneşin ısıttığı güzel, aydınlık ve mavi bir boşluk olduğu bilgisine sahip insanların neler yapabileceğini bir düşünün. Kafası sürekli yere dönük yaşayanların ve dumana baktığı halde arkasını hayal edemeyenlerin şekillendirdiği bir dünyanın sakinleriyiz oysa. Varlığımız o dumana armağan, onun kölesi ve yaratıcısıyız, ama sanki bizim dışımızdaymış gibi algılamız onu. Bizden başka, uzak ve hep oradaymış gibi...

O duman hep orada olmayacak. Onu var eden çarkları biliyoruz çünkü. Bu çarkları kırmamanın yollarını da biliyoruz. Tıpkı 15-16 Haziran 1970'de olduğu, 17-18 Haziran 1995'te Kızılay'da olduğu gibi; toplanarak, birlik olarak, isteyerek ve direnerek o kara dumana dağıtacağız.

15-16 Haziran 1970

Kara dumana dağıtma girişimlerinden biridir 15-16 Haziran. Egemenler yerine işçilerin haklarını savunması gereken sendikalar birliğinden (TÜRK-İŞ'ten) ayrılan bazı sendikalar DİSK'ı kurmuşlardır. Halbuki DİSK, onların isteyebileceği türden bir sendika değildir. İşçinin hakkını sözde değil özde savunuyordur bir kere. Hem sonra adında "devrimci" kelimesi geçiyordur. Bu, ceplerini doldurdukları düzenin selameti

açısından kabul edilebilir birşey değildir. Derhal duruma müdahale edilmelidir. Bu sebeple mevcut 274 sayılı sendika yasalarını değiştirmek istediler. Bu değişiklikler sendikal özgürlükleri yok edecek ve DİSK'in örgütlenmek için sağlayamayacağı şartların belirlenmesiyle DİSK'in kapanmasına neden olacak, böylece bir sendikal tekelleşme yaratacaktı. Tüm uyarılara rağmen başta Demirel Hükümeti ve sermaye kuruluşlarının isteği üzerine 274 sayılı kanun değiştirildi. DİSK'e bağlı sendikalar ile diğer sendikalara üye işçiler bu dayatmayı kabul etmeyerek şanlı grevler ve yürüyüşler düzenlediler. Buna rağmen değişiklikler yasanın Meclis'te kabul edildi, ancak işçilerin kararlılığı ve mücadelesinin etkisiyle Anayasa Mahkemesi tarafından yasa iptal edildi.

17-18 Haziran 1995

15-16 Haziran'dan 25 yıl sonra bu kez Ankara Kızılay başka bir şanlı direnişin yeri idi. Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu (Süreç KESK'in kuruluşuna doğru uzamaktadır) "baskı ve sürgünlerin durdurulması, siyasi iktidarın yargı üzerindeki baskılarının kalkması, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkının anayasal güvenceye kavuşturulması" amacıyla eylem düzenledi. Direnen kamu emekçileri, örgütlenme hakkı ile örgütlü mücadele etme hakkını pekiştirmişlerdir. Yaklaşık 150 bin kamu emekçisi bu eylemlilik içinde yer almış ve 2 gün, 1 gece boyunca Kızılay'da oturma eylemi yaparak, istenilirse neler yapılabileceğini göstermenin yanında Kızılay'ın emekçilerin özgürlük alanı olmasını sağladı.

"... hangi duvar yıkılmaz sorular doğruysa bir gün gelirsek hangi kent güzelleşmez..."

(Belki Yine Gelirim, Ahmet Telli)

